

• restitueret. Assenserit ne, an obstinator sit factus, cui notius
• quam B. V. cui verba dedit ipse ejusque socii. Dum quaerunt
• frivolis cavillationibus rem trahere usqueadeo, ut nunquam post-
• hac vestra sanctitas dignum habuerit de cujus pace veniaque
• verbum ad nos faceret. Sumptum igitur bellum est, quod quidem
• omnipotens et justissimus Deus justitiae nostrae bene conscius
• summis ubique favoribus est prosecutus: sed plura de voluntate
• nostra rectitudineque animi quam necesse est, vel quia tractata
• manibus S. V. omnia sunt, vel quia perspicua jam facta non
• italio modo, sed exteris etiam nationibus. Quod autem, B. P.
• hortamini nos ad pacem impraesentia, cum jam ad finem belli
• sit ventum; utinam id in gratiam B. vestrae facere liceret ea cum
• dignitate et status nostri incolumitate, qua initio non solum vo-
• luimus, sed maxime etiam concupivimus. Verum dignetur pro
• aequitate, pro bonitate, pro justitia denique sua non ad id tan-
• tum quod optant alii, quam ad ea etiam animadvertere quae
• justitiae sint consentanea. Nam si ante bellum exortum haec ad
• pacem efficax emanasset invitatio; facile quidvis extitisset; pa-
• rum negotium fuisset integra re deducere nos ad oblivionem
• injuriarum illatore poenitente, quas divina lege et instituto ma-
• jorum nostroque facile semper potuimus ex animo delere. Sed
• post absumptam tantam vim auri, quantam nec ipsa valet Fer-
• raria, quantumvis insignis habeatur; post innumerabiles eosdem-
• que praestantissimos cives amissos, hostem pertinacissimum ob-
• sessum moenibus: quid aliud est hortari nos ad pacem, nisi ex-
• torta nobis de manibus ipsa victoria, derisui nostrum dominium
• ad libidinem hostium toti mundo tradere? hostemque in visce-
• ribus nostri status haerentem ex insano insanissimum reddere?
• Et quoniam B. V. turcorum mentionem facit, profecto cum eo
• in bella XX. per annos vexaremur, sustineremusque humeris
• christianorum periculorum totam molem, fessi autem diuturni-
• tate belli et potentissimi hostis copiis exercitibusque, opem quae-
• reremus, nunquam conspirasse vidimus Italiam ad auxilium